

แบบฝึกหัดเรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก

๑. ใครคือผู้แต่ง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมา และสามัคคีเสวก

.....

๒. คำว่า เสวก อ่านว่าอย่างไร และหมายความว่าอะไร

.....

๓. บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมา เป็นการกล่าวถึงสิ่งใด

.....

๔. บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก เป็นการกล่าวถึงสิ่งใด

.....

๕. “ทั้งช่างปั้นช่างเขียนเพียรวิชา อีกช่างสถาปนาถุกทำนอง

ทั้งช่างรูปพรรณสุวรรณกิจ ช่างประดิษฐ์รัชดาสง่าผ่อง

อีกช่างถนอมลายลักษณะจำลอง อีกข้าของเชิงรัตนประกร”

จากบทประพันธ์นี้มีทั้งหมดกี่ช่าง ช่างอะไรบ้าง

.....

.....

แต่ถ้าลูกเรือไม่เชื่อฟังกับต้นและเริ่มแตกคอกัน เวลาคลื่นลมแรงเรือก็จะโคลงเคลง และจมในที่สุด

สิ่งหนึ่งที่เรควรจะมีไว้ในจิตใจ คือ พระเจ้าแผ่นดินเปรียบเสมือนพ่อบังเกิดเกล้าที่เราควรเกรงใจและเคารพนับถือ เราต้องไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไป

ควรนึกว่าพวกเราก็เป็นข้ารับใช้ของพระเจ้าแผ่นดินคนหนึ่ง เราก็ก็นึกถึงลูกเรือที่อยู่ในเรือกลางทะเลจำเป็นที่จะต้องมีความสามัคคีต่อกันและกัน

ชาติใดที่ปราศจากช่างศิลป์ เปรียบเสมือนหญิงสาวที่ไม่มีความงาม ไม่เป็นที่ต้องตาต้องใจใคร มีแต่จะถูกเยาะเย้ยให้ได้อาย

คนที่ไม่เห็นคุณค่าของศิลปะก็เหมือนคนป่าคนดง ป่วยการอธิบาย พูดด้วยก็เปลืองน้ำลายเปล่า

อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์ เหมือนนารินไร้โฉมบรรลอมสง่า ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเริญตา เขาจะพากันเย้ยให้อับอาย ฯ

ใครดูถูกผู้ชำนาญในการช่าง ความคิดขวางใจไม่เข้าเรื่อง เหมือนคนบ้าคนโง่ไม่รู้งเรื่อง จะพูดด้วยนั้นก็เปลืองซึ่งวาจา

ควรนึกว่าบรรดาข้าพระบาท ล้วนเป็นราชบริพารพระทรงศรี เหมือนลูกเรืออยู่ในกลางหว่างวารี จำต้องมีมิตรจิตรสนิทกัน

แม้ลูกเรืออวดดีมีทิฐิ และเริ่มริเณโกย่งโยเซ เมื่อคลื่นลมแรงจัดซัดไซเซ เรือจะเหละย่ำคว่ำไป

ประการหนึ่งพึงคิดในจิตมัน ว่าทรงธรรมเหมือนบิดาบังเกิดหัว ควรเคารพยำเียงและเกรงกลัว ประโยชน์ตัวนี้ก็น้อยหน้อยจะดี